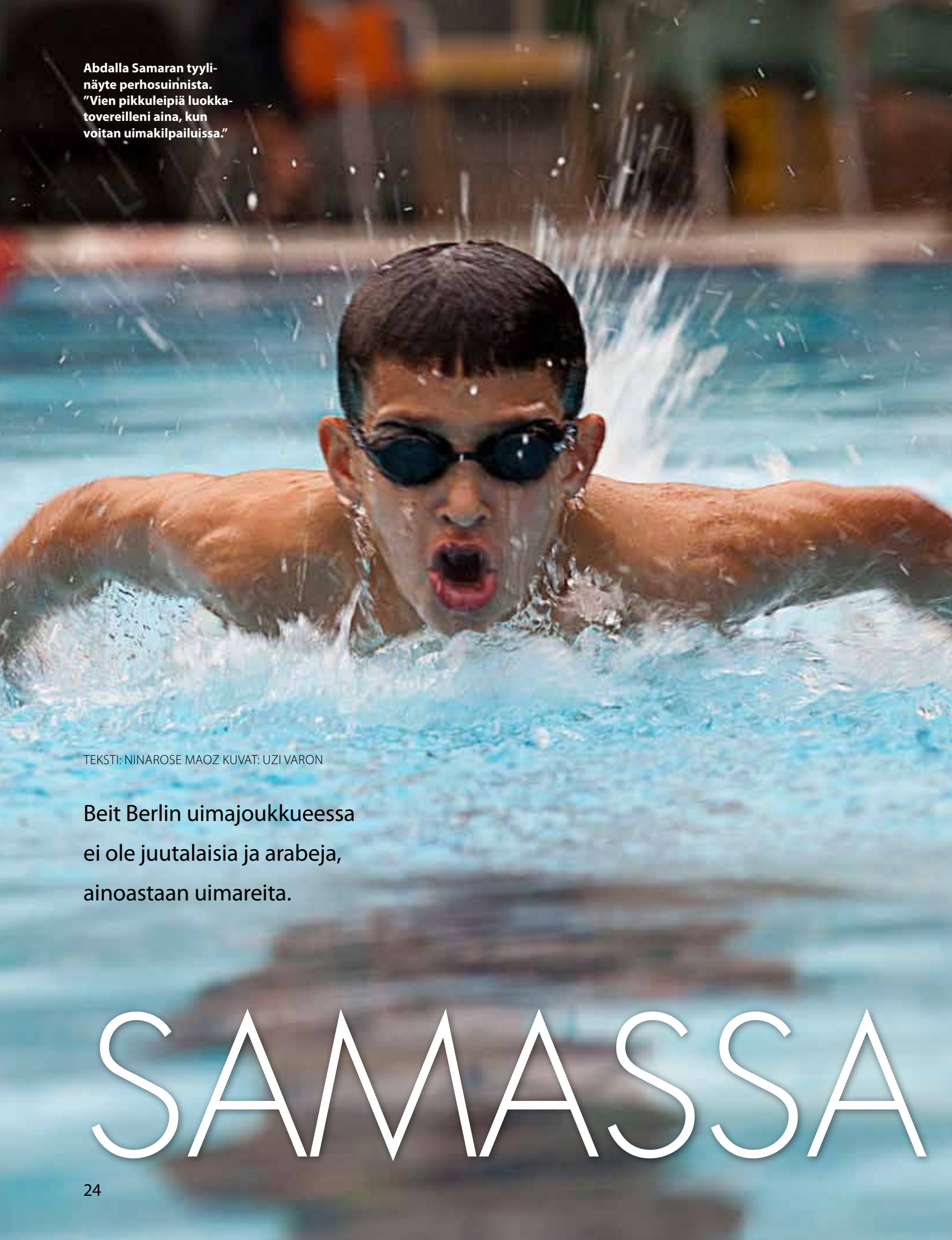

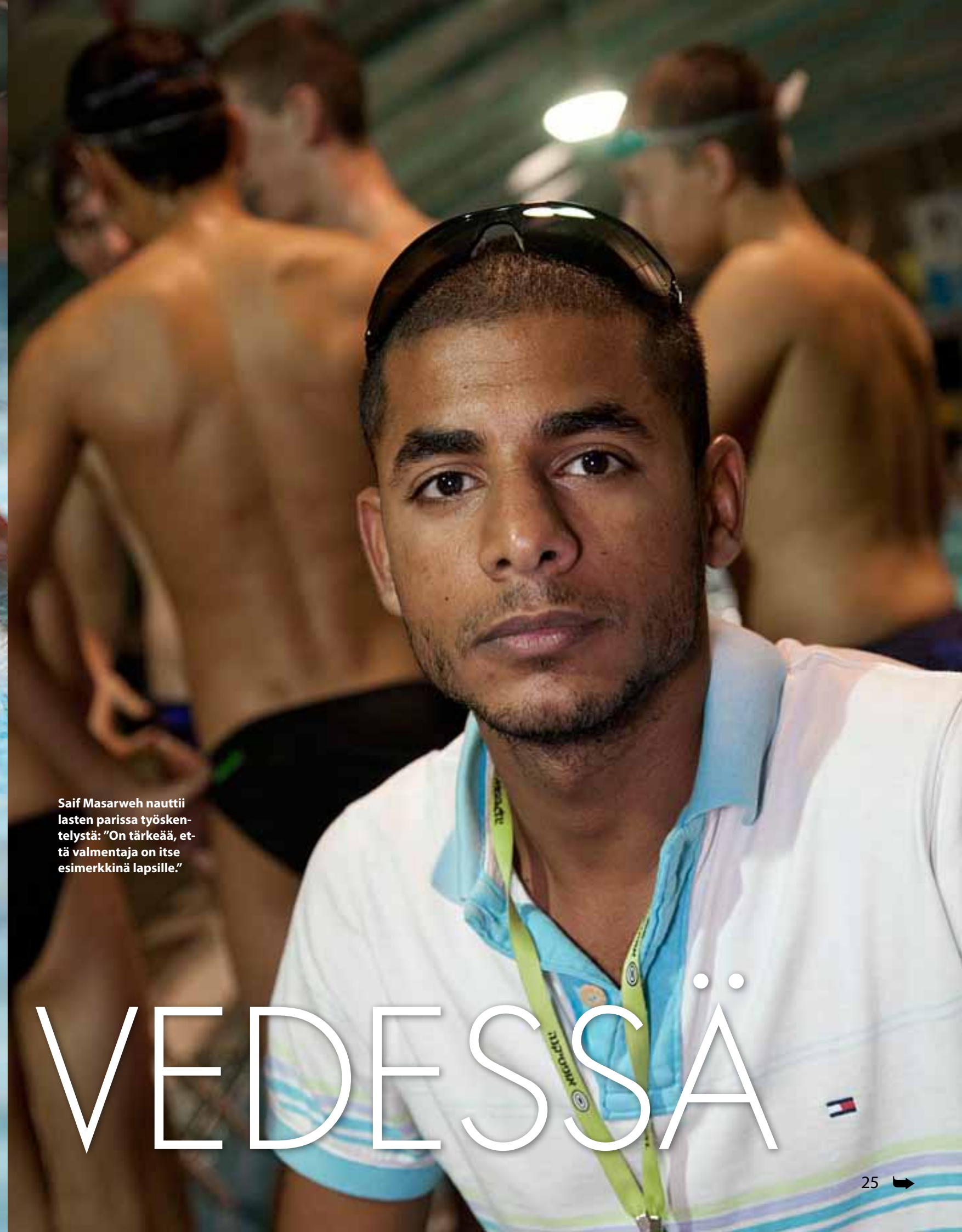
Abdalla Samaran tyylinäyte perhosuinnista.
"Vien pikkuleipiä luokkatovereilleni aina, kun voitan uimakilpailuissa."

TEKSTI: NINAROSE MAOZ KUVAT: UZI VARON

Beit Berlin uimajoukkueessa ei ole juutalaisia ja arabeja, ainoastaan uimareita.

SAMASSA

Saif Masarweh nauttii lasten parissa työskentelystä: "On tärkeää, että valmentaja on itse esimerkkinä lapsille."

VEDESÄ

MEILLÄ UI PALJON LAPSIA
SEKÄ JUUTALAIS- ETTÄ
ARABIKAUPUNGEISTA.

Rachel Bogin on Beit Berlin uimajoukkueen äiti.

Valmentaja tohtori Buky Chis ja Delfiinit.

Kova polske käy Beit Berlin uimahallissa Keski-Israelissa. Yhdessä altaassa uidaan rintaa ja toisessa kroolataan. Pienet pääät nousevat, haukkaavat henkeä ja uppoavat taas veteen. Näissä nuorissa uimareissa on monta Israelin toivoa. Osa lapsista puhuu arabiaa ja osa hepreaa, mutta päämäärä on sama: tulla mahdollisimman hyväksi uimariksi.

DELFIINIEN TÄHTI

Abdalla Samara saapuu uimahallille, vaihtaa ylleen uimahousut ja hyppää veteen. Harjoitus tekee mestarin ja mestariksi tämä 11-vuotias uimari tähtää. Viisi kertaa viikossa Abdalla tulee kotikaupungistaan Tirasta treenaamaan ryhmänsä *Delfiinien* kanssa, loma-aikaan harjoitellaan joka päivä.

– Abdalla on lahjakas uimari ja kehittynyt huimaa vauhtia, kertoo joukkueen päävalmentaja Miki Halika.

Kun Abdalla tuli uimakouluun kolme vuotta sitten, poika osasi juuri ja juuri uida.

– Näin Abdallasta heti, että hän on kuin luotu veteen. Hänellä on uskottoman motivaatio oppia lisää. Poika treenaa ahkerasti ja käy jopa ramadanin aikana kaikissa treeneissä. Mutta silti on vielä paljon työtä ja pitkä matka huijulle, Miki Halika sanoo.

Uimajoukkueen tähti valloittaa tuikkivilla silmillään ja lujalla kädenpuristuksellaan. Hän on valmentajiensa lempilapsi, mutta valmentajat ovat selvästi ylpeitä koko joukkueesta.

– Haluan tehdä valmennustyötä nimenomaan tässä seurassa, sillä joukkueella on merkittävä rooli lasten elämässä. Kun juutalais- ja arabilapset uiivat yhdessä, he näkevät, että kaikki lapset ovat samanlaisia kielestä huolimatta. Ei tarvita väkivaltaa, Miki Halika toteaa.

PALKKANA LASTEN INTO

Miki Halika on itse Israelin historian kaikkien aikojen paras uimari. Hän on

Päävalmentaja Miki Halika ja Hait. Monet lapset ja nuoret kertovat, että Miki Halika on heidän suuri idolinsa ja esikuvansa. "Miki jaksaa kannustaa ja tsemppaa jatkamaan eteenpäin." "Olen täällä Mikin ansiosta."

Yhdeksänvuotias Maya Omri: "Uin toista vuotta ja takana ovat jo yhdet kilpailut."

OLEN SAANUT
JUUTALAISIA KAVEREITA
UIMAJOUKKUEESTA.

"En osannut hepreaa, kun tulin uimajoukkueeseen. Nyt ymmärrän kaiken ja puhun itsekin kieltä sujuvasti", Abdalla Samara kertoo.

Sardiinien ryhmä ja valmentajat Rami Gershon ja Saif Masarweh. "Ei meillä ole riittävästi", kertovat niin juutalaiset kuin arabilapset.

Guy Laor (oik.) ja Shir Blumenfeld, Hait-ryhmän uimarit treenaavat kahdeksan kertaa viikossa.

KUN LAPSET YSTÄVYSTYVÄT, EI MIETITÄ TOISEN USKONTOA TAI SYNTYPERÄÄ.

Delfiinien riemua.

tärkeä roolimalli lapsille. Päivät hän työskentelee rahoitusallalla, mutta illat ja viikonloput jakaantuvat perheen ja uimavalmennuksen kesken.

– Tämä on kutsumustyö. Olisin voinut valita menestyneemmän uimajoukkueen, mutta valitsin nimenomaan tämän seuran, koska näen joukkueella suuremman tarkoituksen. Toki haluan nostaa joukkueen tasoa ja työskentelen kovasti sen eteen.

Kun Halika aloitti valmennustyönsä, oli seura 31. sijalla Israelissa. Muutamassa vuodessa sijoitus on noussut kaudenneksitoista.

– Lapsilla on paljon intoa ja motivaatiota menestyä, se on suurin palkkani.

45 VUOTTA UINTIA

Hapoel Kfar Sava Beit Berl -seuran perusti aikoinaan Rachel Bogin. Ikää tarmokkaalle rouvalle on kertynyt jo 78 vuotta, mutta hän on edelleen seuran johtohahmo ja pitää langat käsissään.

– 45 vuotta on jo vierähtänyt uinnin parissa. Olen edelleen mukana puheenjohtajan roolissa ja lisäksi tuomaroin uimakilpailuissa.

Kaikki nämä vuodet Bogin on tehnyt työtänsä vapaaehtoisesti.

– Teen tätä aivan muista syistä kuin rahasta. En ole koko aikana nostonut agoraakaan palkkaa.

Bogin kasvoi Ramot Hashavimim moshavissa. Siellä oli jo vuonna 1947 yksi Israelin ensimmäisistä uima-altaista. Urheilullisen tytön tehtävä oli vastata uima-altaan toiminnasta ja sitä kautta uinti tuli osaksi hänen elämäänsä.

Toiminta kasvoi ja Bogin perusti uimaseuran. Nykyään siihen kuuluu 120 lasta, joista yli kolmannes on arabilapsia.

UUTISET EIVÄT KUVASTA OLLENKAAN SITÄ, MITÄ TODELLISUUDESSA TAPAHTUU.

– Meillä ei katsota ihonväriä, rotua tai uskontoa. Vain halu uida tarvitaan. Meillä ui paljon lapsia ympäristön juutalaiskaupungeista, mutta myös lähitöillä sijaitsevista Tiran ja Taiben arabikaupungeista tulee uimareita, kertoo Bogin, tuttavallisemmin Rochke.

UINTIA KAHEDELLA KIELELLÄ

Joskus uskonnon kanssa saattaa tulla yhteentörmäyksiä. Esimerkiksi uimasa voi olla ongelma uskonnollisissa perheissä. Abdalla Samaran sisko ui seurassa jo ennen veljeään, mutta hänen täytyi lopettaa, koska perhe on hyvin uskonnollinen ja perheen isä on kadi, muslimituomari.

– Jotkut tytöt uivat erikois-uimasaussa, joka on peittävämpi ja me sallimme sen ilman muuta. Jää nähtäväksi mitä sitten tehdään, jos nämä tytöt rupeavat kilpailemaan. Israelin mestaruuskilpailuissa on hyvin tarkat säännöt koskien kilpa-asuja, Rochke miettii.

Aiemmin hepreankielinen joukkue on nykyään kaksikielinen.

– Miki Halika on päävalmentaja ammatillisessa mielessä, mutta jokaisella ryhmällä on oma valmentajansa tai he valmentavat yhdessä. Valmennus

tapahtuu sekä arabiaksi että hepreaksi, uimareiden mukaan, Rochke kertoo.

SAMASSA VEDESSÄ KAKSI KANSAA

Joukkueessa on hyvä ilmapiiri niin lasten kuin valmentajienkin keskuudessa. Miki Halika kertoo, että häntä mietitytti arabivalmentajan palkkaaminen, mutta epäilykset osoittautuivat pian turhiksi. Niin vanhemmat, kuin lapsetkin ovat ottaneet Saif Masarwah'n avosylin vastaan.

Taibesta kotoisin oleva Masarwah on itsekin entinen uimari ja näkee valmennustyönsä tärkeänä.

– Uinti yhdistää kaksi kansaa. Uutiset eivät kuvasta ollenkaan sitä, mitä todellisuudessa tapahtuu.

Saif kertoo, että hänet kasvatettiin jo pienestä pitäen avoimeksi.

– Kävin taidekerhoissa ja minulla oli juutalaisia kavereita. Kun lapset ystäväystyivät, ei mietitä toisen uskontoa tai syntyperää.

Joukkueessa pyritään luomaan yhteishenkeä.

– Uimisen lisäksi meillä on muitakin aktiviteetteja ja ainakin kerran kuussa kokoontumme syömään pizzaa tai teemme muuta mukavaa yhdessä.

OLEN SAANUT KAVEREITA

Uimaseura antaa arabilapsille mahdollisuuden tutustua juutalaislapsiin ja päinvastoin. Tämä on tärkeää, sillä kohtaamista ei välttämättä tapahtuisi muutoin ollenkaan.

– Ei sillä ole mitään väliä onko juutalainen vai arabi. Olemme kaikki samantyyppisiä, Abdalla vahvistaa.

– Olen saanut juutalaisia kavereita uimajoukkueesta ja ystäväni Raz on myös vierailut luonani Tirassa. ●